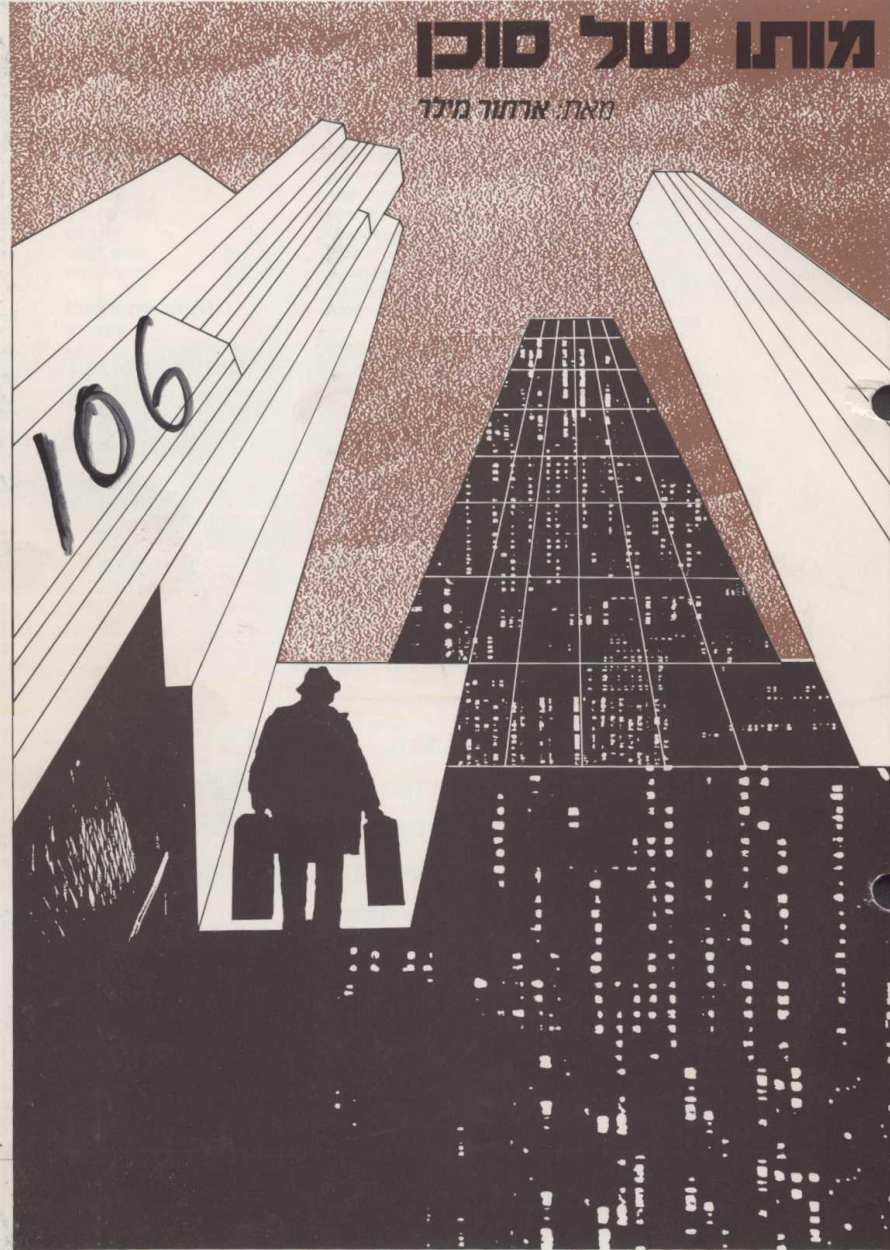

התיאטרון העירוני באר-שבע מציג:

מותו של סוכן

מאת: ארדור מינר

מותו של סוכן

מאת: **ארתור מילר**

תרגום: **דן אלמגור**

בימוי: **מיכה לבינסון**

תפאורה: **אלי סיני**

תלבושות: **יוסי בן-ארי**

מוסיקה: **רפי קדישזון**

תאורה: **נתן פנטורין**

השתתפים:

מרק חסמן **וילי לומן**

דינה דורון **לינדה**

יגאל שדה **ביף**

אלכי גבריאל **הפי**

הוגו ירדן **צי'ארלי**

קונסטנטין אנטול **בן**

שרון כהן **ברנד**

אהובה בן **האשה**

חברט הניג **הווארד**

שמואל וולברג **סטנלי**

אלונה קמחי **מיס פורסייט**

יעל ברנפלד **לטה**

עמליה לירוביץ **מרכזנית**

נגינים:

רפי קדישזון **כלי מקלדת**

פטר ורטהימר **כלי נגינה**

עפר שלחין **כלי הקשה**

קולות:

הווארד **חברט הניג**

אשתו **עידיט פטרסון**

בנו **דורון שפר**

תודתנו לדורון שפר
על השתתפותו בהקלטות
תודתנו נתונה
למרכז תרבות אמריקה
בשגרירות ארצות הברית.

מנהל טכני: **יואב מהרבני**

מנהל הצגה: **אבי אלתר**

עוזרת במאי: **רחל גרינשטיין**

מנהל במה: **משה הראל**

תפעול הצגה: **שמואל מירשווילי**

דדור כץ

רקויזיטור: **ג'וני סולמן**

ציילומים: **יוכי לנו**

עיצוב גרפי: **אפל גרפיקס**

בנית תפאורה: **ע.א.א.**

תפירת תלבושות: **משה מילשטיין**

אירית קרטיק

פאות: **ליליאן ברושבסקי**

הקלטות: **אולפני זאונר**

תאריך הצגה ראשונה 8.3.88
משך ההצגה כשעתיים וחצי
כולל הפסקה.

מותו של סוכן

המחזה "מותו של סוכן" הועלה לראשונה על קרשי ברודוויי בשנת 1949 - לפני כמעט ארבעים שנה - וזיכה את מחברו ב"פרס פוליצר" רב-היוקרה לאותה שנה. היה זה מחזהו השלישי של מילר בן ה-33, והוא ביסס את מעמדו של מילר כמחזאי האמריקאי החשוב ביותר בתקופה שלאחר מלחמת העולם השנייה, לצידו של טנסי ויליאמס. "מותו של סוכן" נחשב כיום כמחזה קלאסי, אחד המחזות הבולטים ביותר בדראמה המודרנית בכלל, ובמחזאות האמריקאית בפרט, וגדולי הבמה האמריקאית, ובראשם השחקנים לי ג'ייקוב, פול מוני, פרידריך מארץ', יוסף בולוף, ג'ורג' סיסקוט, ולאחרונה גם דסטין הופמן, גילמו על הבמה ועל הבד את דמותו של וילי לומן. נושאו של ארתור מילר ב"מותו של סוכן" (וכן במחזותיו האחרים) הוא האדם מול החברה, כאשר בגורלו של האדם משתקפות הבעיות המרכזיות של החברה. ארתור מילר ניגש לנושא זה בדרך של תיאור ריאליסטי, תוך ביסוס עובדתי, ומשלב בתיאור זה מבט מעמיק אל תוך המרקם הנפשי של גיבוריו. מילר חושף פגם כואב בחלום האמריקאי. וילי לא עשה כל רע, הטרגדיה שלו היא אמונתו בחלום ריק מתוכן - חלום ההצלחה המסחרית. כדי לשמור על גאוותו הוא בוחר להאמין גם בשקרים ששני בניו מציגים בפניו. כדי לשרוד הוא נאלץ לשקר או להשלות את עצמו כל חייו. מילר הוא המחזאי הראשון שחושף את הצד האפל של תעשיית האשליה האמריקאית. הטרגדיה של וילי לומן היא גם הטרגדיה של התרבות האמריקאית שהפכה את החומרות לערך עליון. וילי לומן הסוכן הנוסע עושה בזרכו הקטנה מה שחברות הענק עושות בדרכן הגדולה. הגיבור, על-אף השקר העצמי הלא קטן שבו, מתואר, בסופו של דבר, לא כמפסידן, אלא כקורבן של החברה הרכושנית המייצרת את המיתוסים ששברו את חייו. ארתור מילר אינו ממקד את הטרגדיה על הקונפליקטים הנפשיים שבתוך

המשפחה. הוא מתאר, קודם-כל, את התהום שבין אשליותיו של גיבורו לבין המציאות הקפיטליסטית האכזרית שבה הוא חי. וילי לומן הוא אמריקאי ממוצע, מעין "כל אדם" שחושב שהוא ראה ימים טובים יותר. מעין בעל חלומות המשלם מחיר כבד על הזכות לחפש טעם לחיים. אדם העומד בסוף דרכו מול אמת מרה - הוא בזבז את חייו. הוא כשלון. החברה האמריקאית, ובעצם

העולם המערבי בכלל, לא סולחים לכשלונות. תלמותיה של משפחת לומן אינם מופיעים בהתפרקות היסטורית-נירוטית של משפחה "הרוסה", אלא כתוצאה טראגית של משפחה ממוצעת אשר נמחצה במלמענותיו של הביזנס האמריקאי. יצירתו של מילר משתרעת הרבה מעבר לתחום גיאוגרפי נתון; מה שתופס במחזה זה היא דווקא האוניברסליות שבו, הטראגיות

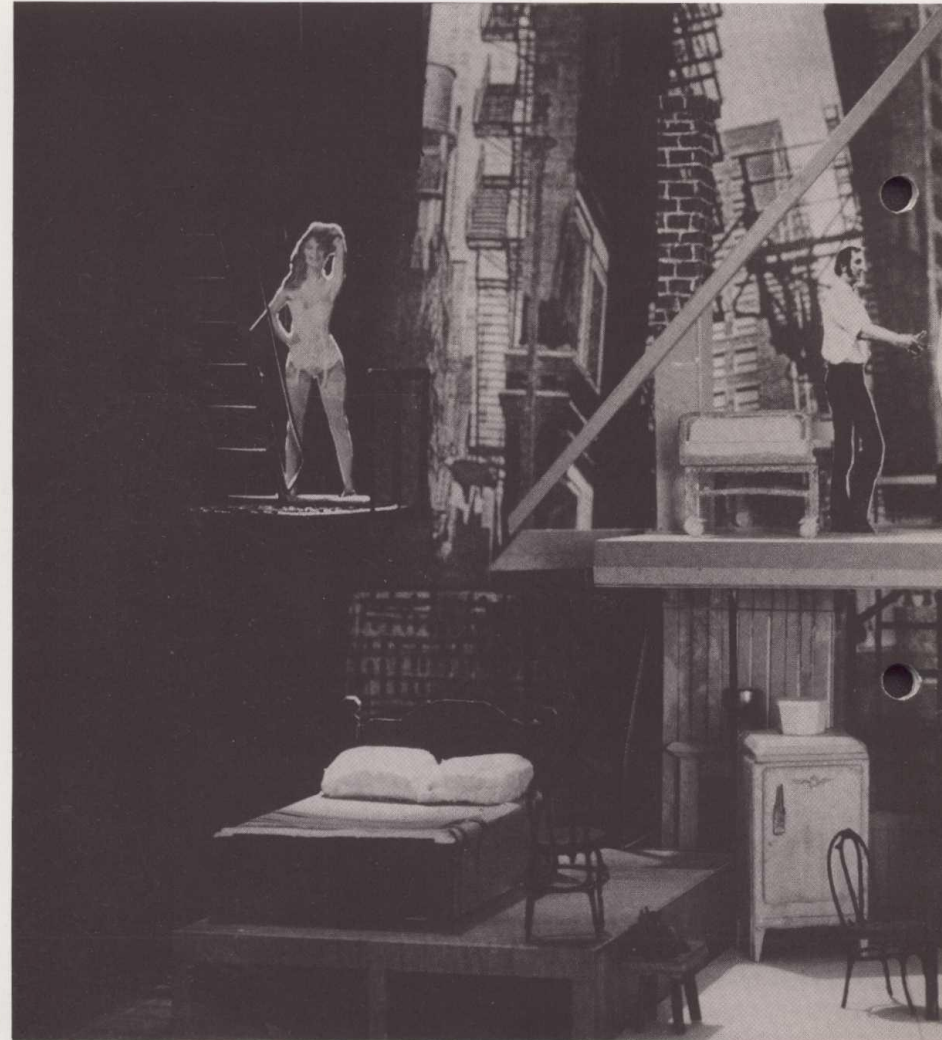

לאורך 10 שנים הנה המחזה
העשירי על כמת באר-שבע.
אולי כפרס על ההתמדה וכאבי
הראש האין סופיים על הבמה
הנמוכה והקטנה ברח' זלמן שזר,
ימות הפעם "הסוכן" באופן אלגנטי
יותר על הבמה הגדולה והחדשה
יותר.

מחזה נפלא שגדלנו איתו ובמה
חדשה - תערוכת של אתגרים שאני
תקוה שיהיו קוקטיל אמיחי.

אלי סיני - תפאורה

שבשאיפותיו הבלתי מושגות של
כל אדם, שאינו משלים עם מה
שביכולתו להשיג; של אדם שאינו
מתפשר עם גורלו, החזי באשלייה
מתמדת המתרחקת ממנו כ"פאטה
מורגנה", כל ימי חייו, המעביר כל
זאת לבניו, והורס בשל כך גם את
חיייהם. וכל אלה בהחלט אינם
אופייניים לארוח החיים האמריקאי
בלבד. המציאות בה אנו חיים אינה
נבדלת באופן מהותי מהתנאים
והאווירה המתוארים במחזה.

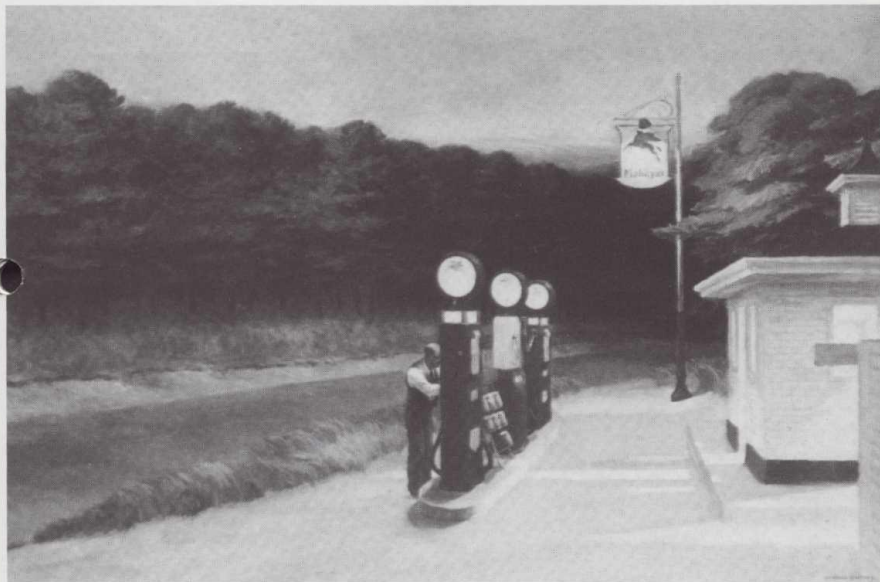

שתי תמונות מפורסמות שלו: האחת – "תחנת דלק" – תחנה קבועה בחייו של הסוכן הנוסע, והשנייה – תמונת רחוב מושלמת – "השכם בבוקר יום ראשון". אין בה אמנם נפש חיה, אך יש בה את אותו "משהו" המקשר בין עבודותיו של הופר לבין "מותו של סוכן".

בהזדמנות אחרת, מצאתי תמונה של תפאורה שעיצב ג'י מלזינגר למחזה "תמונות רחוב". מלזינגר עיצב גם את התפאורה והתאורה להפקה המקורית של "מותו של סוכן".

נהייתי לגלות דמיון מדהים בין "יום ראשון השכם בבוקר" לבין הקומה השנייה של תפאורת "תמונות רחוב". מסתבר שהופר עצמו היה מודע להשפעה זו. הוא ביקר בהצגה, ובאחד מרישומי ההכנה הראשוניים הוא אפילו צייר דמות באחד החלונות. בציור השמן הסופי הדמות נעלמה, ובצדק.

מיכה לבינסון

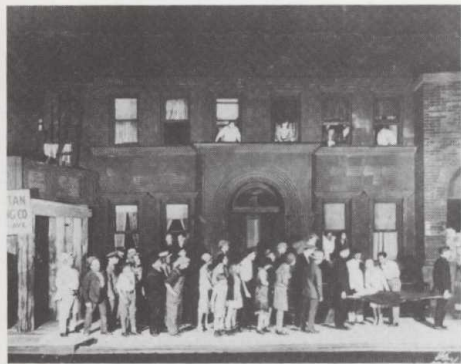

אדוארד הופר – דלק, 1940. המוזיאון לאמנות מודרנית, ניו יורק.

היום שבו נפלה ההחלטה להפיק את "מותו של סוכן" בתיאטרון באר-שבע, הווה סיבה מוצדקת לעלעל בציוריו של צייר אהוב עלי במיוחד – אדוארד הופר (EDWARD HOPPER).

עבודותיו הן תיעוד מופלא של החיים בארצות הברית מתחילת המאה עד שנות ה-60. יש בהן לא רק מפתח ויזואלי עשיר לחיי היומיום. בשבילי טמונה בציוריו אמירה ויזואלית החושפת יסודות עמוקים להבנת תמציתה של הזהות האמריקאית. הופר מתאר פרטים ומצבי רוח בערים הגדולות ובעיירות הקטנות של אמריקה. תמונות המתרחשות בדירות, חדרי מלון, משרדים, רחובות, מכוניות, בתי קפה ובמרחבים של אמריקה. בדרך כלל, סיפורים על סבל ובדידות. בעבודותיו שזורים דימויים ויזואליים, חזקים מאד לגבי, לכמה מחזות אמריקאיים. ביניהם כמובן "מותו של סוכן".

לאחר חיטוט מענג בציוריו החלטתי לשבק בתכניה

ג'ו מלזינגר - תפאורה ל"תמונות רחוב"
מאת אלמר רייס. ניו יורק, 1929

אדוארד הופר - יום ראשון מוקדם בבוקר, 1930. מוזיאון ויטני לאמנות מודרנית, ניו יורק.

הו הימים הטובים. מילר ואשתו השנייה מרילין מונרו. החלום האמריקאי.

ארתור מילר נולד ב-1915 ברובע מנהטן בניו-יורק. עיסקי ההלבשה של אביו, איזידור מילר, נפגעו קשות בשעת המשבר הכלכלי הגדול בארה"ב, ובשנת 1929 עקרה המשפחה לרובע ברוקלין. בשנת 1932 סיים ארתור מילר את לימודיו בבית-הספר התיכון, והשתכר 15 דולאר בשבוע כפועל במחסן של חלקי חילוף למכוניות. ב-1934 בזמן לימודיו באוניברסיטת מישיגן הוצג מחזהו הראשון "כניעה עם שחר" ב-1940, שנתיים לאחר תום לימודיו באוניברסיטה, נשא לאשה את מרי סלאטרי. ב-1944 הופק בניו-יורק מחזהו "האיש בעל המזל" עליו זכה בפרס ה"תיאטר-גילד" ב-1945 יצא לאור סיפרו "פוקוס" וב-1946 זכתה הפקת מחזהו "כולם היו בני", בניו-יורק, ב"פרס המבקרים". "מותו של סוכן" שהופק לראשונה בניו-יורק בשנת 1949, בבימויו של איליה קאזאן, הביא למילר את "פרס המבקרים" וגם את "פרס פוליצר". בשנת 1953 הועלה מחזהו "צייד המכשפות".

ב-1954 סירבו השלטונות האמריקניים להעניק למילר דרכון כדי שיוכל להיות נוכח בהצגת הבכורה של "צייד המכשפות" בבריסל. שנה לאחר מכן הוצגו שני מחזות קצרים מפרי עטו: "זיכרון של שני ימי שני" ו"מראה מעל הגשר". שנת 1956 היתה עמוסת אירועים בחייו של מילר: הגירסה הארוכה של "מראה מעל הגשר" הוצגה בלונדון, הוא התגרש מאשתו הראשונה, "הוזמן" להעיד

בפני "הוועדה לפעילות אנטי-אמריקנית", נשא לאשה את מרילין מונרו, וזרכונו האמריקני חודש. ב-1957, לאחר שטיירב לנקוב בשמותיהם של חשודים כקומוניסטים, הורשע בביזוי הקונגרס, אך לא הוטל עליו עונש. ב-1958 בוטלה הרשעתו על ביזוי הקונגרס, בידי בית-הדין העליון לצדק.

ב-1960 צולם תסריטו "הלא יצלחים" ("THE MISFITS"), עם מרילין מונרו וקלארק גיבל, במידבריות נבאדה, וכן תמונות אחרות שכתב לסרט "הבה נתעלט", עם מרילין מונרו ואיב מונטאן. ב-1961 הגיעו נישואי מילר ומונרו לסיימם, ושנה לאחר מכן הוא נשא לאשה את הצלמת, ילידת אוסטרליה, אינגה מוראט. מספר מחזות נוספים של מילר הועלו בארצות הברית ובמקומות שונים בעולם. ביניהם "אחרי הנפילה" (הוצג לראשונה ב-1964), "תקרית בוישי" (1964), "המחיר" (1968), "בריאית העולם ועניינים אחרים" (1972), "השעון האמריקאי" (1980), "סכנה" ו"זכרונות" (1987). כמו כן כתב סיפורים קצרים ומחזות רדיו וטלוויזיה ביניהם הגירסה לטלוויזיה של "תזמורת על תנאי" (1980) על פיה כתב גם מחזה.

מילר כתב את הטקסט לשני ספרי צילומים של אשתו אינגה מוראט; "ברוסיה" (1969), ו"מפגשים סיניים" (1982). ב-1983 שב מילר לביקור בסין וביים את "מותו של סוכן" בתיאטרון העם הסיני בפקין עם שחקנים סיניים. היה זה המחזה המודרני המערבי הראשון שבויים על-ידי במאי זר. ההצגה זכתה להצלחה מסחררת ומילר כתב ספר המתעד את שלבי ההפקה ואת תהליך העבודה על ההצגה מיום הקריאה הראשונה ועד לעליית המסך. בשנה שעברה פירסם מילר אוטוביוגרפיה בשם "TIMEBENDS" הספר אמור לצאת בקרוב בארץ בהוצאת "זמורה ביתן".

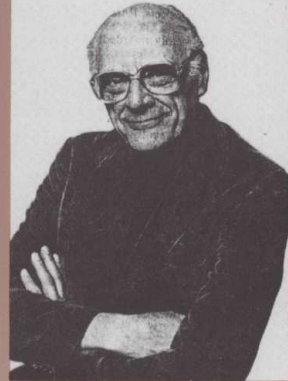
מילר מתגרר עתה עם רעייתו בחווה ענקית, באיזור כפרי במדינת קונטיקט. הוא נטע באדמותיו אלפי עצים וכמו כן מרבה לעסוק בנגרות. לעיתונאי אמריקני ששאל אותו כיצד יכול סופר להבין את החיים שעה שהוא פורש מהם, השיב מילר: "...תמיד הטלתי ספק ברעיון, שסופרים מבינים יותר מאנשים אחרים. מותר רק לקוות שהם מרגישים מעט יותר. בתחילה כתבתי כדי לגלות אם אני מסוגל לכתוב, ועכשיו אני מסוגל לכתוב".

ארתור מילר ומשפחתו לזמן בהפקת התאטרון העם הסיני בפקין, 1933.

// בזמננו לא נכתבות טרגדיות רבות. יש המייחסים זאת למיעוט הגיבורים בינינו, ויש האומרים כי הטרגדיה היא ז'אנר מיושן, המתאים למלכים ולבני אצולה. אני מאמין, כי האישה הקטן הוא נושא מתאים לטרגדיה, במשמעותה הגבוהה ביותר, לא פחות משהיו המלכים בעבר //

// יש לו לאדם צורך עז, החזק מן הרעב או מן הצמא או מיצר המין, הצורך להשאיר חותמו בעולם, הצורך להיות בן אלמוות ותוך כדי הודאה בכך, לדעת, שבסך הכל כתב את שמו על קוביית קרח, ביום קיץ חם //

// מבנה המחזה נקבע בהתאם למה שהיה דרוש כדי להעלות את סבוכה של שורשים ללא סוף או התחלה. ידעתי שאם אצליח לגרום לכך שיזכור מספיק, הוא יאבד את עצמו לדעת //

// הטרגדיה של וילי היא בכך שנתן את חייו, או מכר אותם, כדי להצדיק את הבזבוז שנהג בהם. זוהי טרגדיה של אדם שהאמין כי רק הוא בלבד הצליח למלא מה שנתבע ממנו ע"י האלילים המגולחים-למשעי, המאיישים את משרדי הפרסום. מן היערות של קופסאות השימורים המתנשאים עד לשחקים, שמע את הצו המרעים, המחייב אותו להצליח. אולם הקול שהדהד בקניוני העיר, המרופדים פסולת עתונים, לא היה קול אדם, כי אם רוח של קול, שאין איש יכול להשיב לה. לא נותר לו לאדם אלא להתבונן במראה ולראות כשלון //

// אני יודע שבני האדם רוצים להקשיב. אני קצת פוחד, כיון שהם כל-כך רוצים להקשיב, אבל יש בי תחושה ודאית שנמצא דרך, מעבר לפחד שאנו פוחדים זה מזה, מעבר לשאיפות המדון, דרך לתוך אנושיותנו //

// הסוכן הנוסע היה כח חיוני בבניית התשתית המסחרית של ארצות הברית. הוא היה זקוק למעט השכלה אך לאישיות מרתקת ולאמונה שבשבוע הבא יהיה טוב יותר. המיתוס של הסוכן הנוסע מוצא את ביטוייו בחברה שבה האדם יכול בן לילה למצוא את עצמו בראש סולם ההצלחה //

// הדימוי הראשון שעלה בדעתי היה פנים עצומים בגובה מפתח הבמה שיופיעו וייפתחו ואז נראה את תוכנו של ראש האדם. בעצם, זה היה השם הראשון שנתתי למחזה: "מה שבתוך ראשו" //

**כימיו
מיכה לבינסון**

נולד בירושלים 1952. בנעוריו למד מוסיקה וניגן ג'אז. למד בימיו תיאטרון וקולנוע בניו-יורק, שם גם ביים הצגות ומספר טרטים קצרים. לאחר קבלת תואר שני בבימוי מאוניברסיטת ניו-יורק שימש במאי בית ומשנה למנהל הכללי של התיאטרון הציבורי בפייטסבורג, פנסילבניה. עם שובו ארצה ב-1980, שימש במאי בית בתיאטרון חיפה שם ביים את **התשעה** ואת **מחול המוות**. מ-1982 משמש במאי בית בתיאטרון העירוני ב"ש שם ביים את **חופים כלילה**, **אליל ההמונים**, **איש הפיל**, **כותרת ראשית** ואת הצגת הילדים **מתי ומילי**. בשנת '85 זכה בפרס כינור דוד כבמאי השנה בתיאטרון. ב-1985 הוזמן ע"י האופרה של בוסטון וביים את האופרה **בת הגדוד**. כמו כן ביים את ההצגה **בין הצלצולים** בתיאטרון בית לסיין, את **הפסטיבל** (1987), (1984), את תוכנית היחיד של זהרירה חריפאי **לשיר בתיאטרון** ואת תוכנית הבידור של גדי יגיל **עובר ועב**. עבודות הבימוי האחרונות שלו: **אותו ואת בנו**, **המתאבד ותמונת ציד** בתיאטרון באר-שבע ו**ביבוי** בהבימה.

**הרגום
דן אלמגור**

בצד עיסוקיו כפזמונאי, כחוקר-ספרות וכעורך הסידרה **שרתי לך ארצי** בטלוויזיה, חיבר, תירגם ועיבד עד כה לבמה העברית כמאה מחזות והצגות. ביניהם: **איש חסידי היה**, **אלף לילה ולילה**, **מחברות החשק**, **מצא אשה-מצא טוב**, **ירושלים עלי**, **השמן ואשת האיכר**, **ילדי הכרך** ובין הצלצולים מחזות קלאטיים כ**קומדיה של מענויות** ו**חג הסנדלרים**. מחזות מודרניים כ**ברכט על ברכט**, **צוואתו של כלב**, **סיפורו של סוס**, **טיבלט והעד שלה**, **מגדלים פורחים** ועוד. בשנתיים האחרונות הוצגו ומוצגים **גבירתי הנאוה**, **המלך ואני**, **לא רפפורט**, **בדרך לברודוויי**, **עד מאה ועשרים**, **כולנו חתומים**. ובתיאטרון באר-שבע רק **כימי ראשון** ובקרוב - **פעם בחיים**.

**תפאורה
אלי סיני**

מרצה לעיצוב במה באוניברסיטת תל-אביב ובסמינר הקיבוצים. בין עבודותיו לאחרונה: **"אנטיגונה"**, **"ג'וני שב משדה הקרב"**, **"כותרת ראשית"**, **"יסודות עיניים"**, **"טירונות"**, **"הפרדס"**, **"ביבוי"**, **"מירלה אפרת"** **"חבלי משיח"**.

תלבושות יוסי בן-ארי

למד באקדמיה לאמנות ועיצוב "בצלאל" בירושלים ובמגמת העיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. בתיאטרון באר-שבע עיצב תלבושות להצגות: **אופרת הקבצים, אגדות מיערות וינה, ועידת פיסגה, כותרת ראשית, מקהלת אי הסכמה.** בין עבודותיו: **קידוש** בתיאטרון הקאמרי, **ספור אהבה בשלושה פרקים** ו**פן** בתיאטרון בית לסין. לאחרונה עיצב תלבושות להצגת **אילוף הסוררת**, בתיאטרון יור-שבע.

מוסיקה רפי קדישזון

נולד ב-1953. למד באקדמיה למוסיקה בתל-אביב וב"גולדהול סקול אוף מיוזיק אנד דרמה" בלונדון. חבר מוסיקה למספר סרטים, ביניהם: **פנטזיה על נושא רומנטי, מנג'ה הכסף, חתול במגפיים, בלוח לחופש הגדול.** מספר רב של תכניות וסדרות טלוויזיה, מוסיקה לבלט וכו'. בין עבודותיו האחרונות בתיאטרון: **עדים במרתף -** תיאטרון חיפה, **תעלולי סקפין, אורזי מחודות, אמא קוראז' -** קאמרי, **קשר אייר, בין הצלצולים -** בית לסין, **גימפל תם -** בחאן, **החלוק, של רות זיו-איל, גטו -** בפולקס תיאטר של וינה, **המעפץ -** בהבימה. עבודותיו בתיאטרון באר-שבע: **מידה כנגד מידה, אל נקמות, איש הפיל, כותרת ראשית, קומיקאים, דון ז'ואן חחר מהמלחמה והמתאבד.**

תאורה נתן פטוריון

ב-25 השנים האחרונות מעצב תאורה בתיאטרון הבימה. עד היום עיצב תאורה ל-200 הצגות שונות. עבודותיו הקודמות בתיאטרון באר-שבע: **אגדות מיערות וינה, אל נקמות, מודליאני, שפע, תופים בלילה, עמודי החברה, השחף, ברכה, כותרת ראשית, הקומיקאים, המינסטרופ, המתאבד, מקהלת אי הסכמה, תמונת ציד** ולאחרונה בהבימה **מעגל הגיר הקוקוז.**

יגאל שדה

שרת בתיאטרון צה"ל. בוגר בית ספר למשחק בית-צבי 1986. תפקידו בתיאטרון באר-שבע: אברם בתמונת ציד, תום באהובת החייל.

מוציאה

מוציאה - ג'טיקה, ומהומה על לא מאומה - הרן). לאחר שובה ארצה הופיעה ב-**הערב אימפרוביזציה** של פיראנדלו בתיאטרון הקאמרי; **העצים מתים וקופים, ג'יג', אירמה לה דוס** - בתיאטרון הבימה, **יחפים כפארק** בתיאטרון גיורא גודיק; **בודדה באפלה** בתיאטרון השדרה (בבימויו של בעלה - אילן אלדד). בתפקיד גיטל, **בנתנה לשניים** חזרה דינה דורון לבמה אחרי העדרות של כמה שנים אותה הקדישה לגידול ילדיה.

בתיאטרון העירוני באר-שבע הופיעה בשני מחזות: **שקן יקר** (ברנד שו) ובתפקיד נורה **בבית בובות** של איבסן. בין הסרטים ותוכניות הטלוויזיה שהופיעה בהם: **סיניה, כולב הזכוכית, פרנהיים, משה** לצידו של ברט לנקסטר ו**אברהם ושרה** לצידו של חיים טופול.

השתתפה בסרט הטלוויזיוני על חיי **גולדה** בתפקיד אס שכולה לצידה של אינגריד ברגמן ובסרטה של מירה רקנאטי **1000 נשיקות קטנות** אשר נבחר לייצג את ישראל בפסטיבל הסרטים בקאן ובשיקאגו. הופיעה בהצגת היחיד **מיטה-מטבח, מיטה-מטבח** קומדיה לשחקנית אחת מאת דריו-פו ופראנקה ראמה וכן בהצגה **רק שלום וללכת** מאת אתול פוגארד. השתתפה לאחרונה בקומדיה הקולנועית - **השגעון הגדול** בהפקת גולן גלובוס. בימים אלה מופיעה בתפקיד מגי **בעל עימושי מאוד**.

מרק חסמן

יליד רוסיה, שם שיחק שנים רבות בתיאטרון הממלכתי בוילנה ובסרטים שונים. עלה ארצה בשנת 1980 והצטרף לתיאטרון באר-שבע. שיחק בהצגות רבות ביניהן: **שעשעו מהפשות מחבר, אגדות מיערות וינה, דה, יונו והמוס, תופים בלילה, ליר** (בתפקיד ליר), **עמודי החברה, השחקן, העמנו במוסקבה** (וולנד השטן), **איש הפיל, קומיקאים, המינמורפ, הלום ליל קיץ** (ערב), **שאלה של גיאורפיה** (גרישה), **אוטו ואת בנו** (מושקי פירפונטוב), **המתאבד, מקהלת אי הסכמה, אילוף הסוררת** (בפטיסטה), **רק בימי ראשון** (קופר) ו**ברוח הפרא**.

דינה דורון

רכשה את השכלתה המקצועית בבית הספר המפורסם למשחק בניו-יורק "נייבורהוד פלייהאוס". במקביל למדה ריקוד סטודיו של מרתה גראהם. עם סיום לימודיה נבחרה לגלם את תפקיד אנה פרנק על בימת ברודוויי. בתפקיד זה שיחקה דינה ערב ערב במשך שנה, וזכתה לביקורות נלהבות. כתוצאה מהצלחה זו קבלה תפקידים נכבדים לצידה של קתרין הפבורן בתיאטרון השקספירי האמריקאי (הסוחר

קונסטנטיין אנטול

החל עבודתו כשחקן ובמאי תיאטרון בבוקרשט. לפני עלייתו ארצה בסוף 1980 עבד בתיאטרון הלאומי בסרטיגו-מורש (רומניה). לימד דרמה בפקולטה לתיאטרון בקלודז, שם היה גם במאי ושחקן. במשך 36 שנות עבודתו ברומניה ביים יותר מ-130 הצגות ושחק מספר רב יותר של תפקידים. הופיע בסרטים רומנים והונגרים.

במאי ושחקן בתיאטרון העירוני חיפה, שם ביים את **אדון פונטילה ומתי מערתו על ברכת**, ושחק בהצגות **בובה**, **העור**, **נעורי אדם** ו**נפש יהודי**.

בכאר-שבע הופיע בהצגות: **עמודי החברה**, **השחף**, **איש הפיל**, **קומיקאים**, **שאלה על גיאוגרפיה**, **אותו ואת בנו** (מאיר בר/אביו של מושקי), **הספר מסיביליה** (דון באזיליו), **מקהלת אי הסכמה**, **אילוף הסוררת** ו**תמונות ציד**. מופע יחיד שלו **עפרונות צבעוניים** - מוצג בימים אלו.

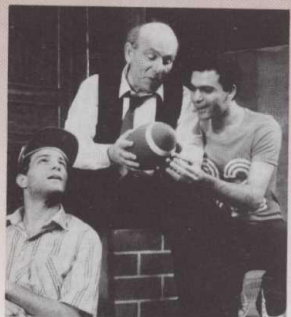
הוגו ירדן

נולד בברזיל. בוגר מחזור ראשון בבית הספר למשחק בית-צבי. שיחק בתיאטרונים: האהל, תיאטרון העונות, בימות, חיפה. השתתף בהצגות: **החולה המדומה**, **רצ'רד ה-3**, **הקמצן**, **נפוליאון חי או מת** ועוד. משחק בתיאטרון באר-שבע מאז הקמתו, בין ההצגות שהשתתף: **רפא בעל כורחו**, **סיפור גן חיות**, **הצל**, **הלילה ה-12**, **העולם שבו אנו חיים**, **אנדרה**, **ראש העיר הבא**, **אביב מתעורר**, **יונו והמוס** (ג'וקסר דיילי), **המלך הצבי**, **השמן** **במוסקבה**, **ברכה**, **כותרת ראשית** (רוי בנינגר), **חלום ליל קיץ**, **צריך פיאט בחיים**, **אותו ואת בנו** (פיאטק), **המתאבד**, **הספר מסיביליה** (בארתולד), **אילוף הסוררת** (גרומיו), **תמונות ציד** (עצם), **רק בימי ראשון** (איילוט) ו**ברוח הפרא**.

אלכי גבריאל

בוגר ביה"ס למשחק "בית צבי" 19. שיחק בתפקיד הראשי (ברנטי) בסרט **חימו מלך ירושלים**. תפקידיו בתיאטרון באר-שבע הורשטיו **באילוף הסוררת**, **ציארלי** **באהובת החייל**.

זכרם הניג

בוגר בית-צ'בי. מ-1971 עובד בתיאטרון. השתתף בהצגות של תיאטרון לילדים ונוער: **הלילה ה-12, מעלה קרחות, הקמצן, הממפס על העץ** ועוד. בין השנים 1975-1979 היה שחקן בתיאטרון באר-שבע והשתתף בהרבה מהפקותיו כמו **הלילה ה-12, עני כינור, אנדורה, הצל ועוף**. השתתף בהפקות בתיאטרון המסחרי: **אגדות האחים גרינברג** ובתיאטרון בית לסיין, **מני**. בעונת ההצגות 84/85 חזר להופיע בתיאטרון באר-שבע והשתתף בהצגות: **כותרת ראשית, קומיקאים, המינורופ (אורונט), חלום ליל קיץ, צרף פיאט בחיים, אותו ואת בנו (הבריליא), הספר מסיביליה (פיגארו), אילוף הסוררת, תמונות ציד (גאורג), רק בימי ראשון וברוח הפרא**.

אהובה בן

יוצאת להקה צבאית, צוות הווי. בוגרת בית-צ'בי 1986. משחקת לראשונה בתיאטרון באר-שבע בהצגה **אהובת החייל**.

שרון כהן

בוגר בית-99 למשחק בית-צ'בי 1987. השתתף בסרט **פצעני בנרות 80** בתפקיד שרון ובסדרה דרמטית בטלוויזיה **חדר מורים** בתפקיד מוליס, ובהצגות ילדים. מופיע לראשונה בתיאטרון באר-שבע בהצגה **ברוח הפרא**.

יעל ברנפלד

בת קיבוץ "אור-הנר". בוגרת בית הספר למשחק בית-צבי 1986. בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגות: **על קלות דעת וצביעה**, **מקהלת אי הסכמה**, **אילוף הסוררת** ולאחרונה **ברוח הפרא** (הדוויג).

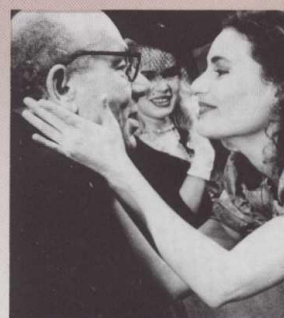
אלונה קמחי

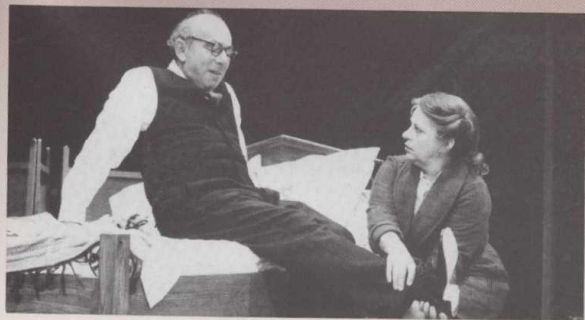
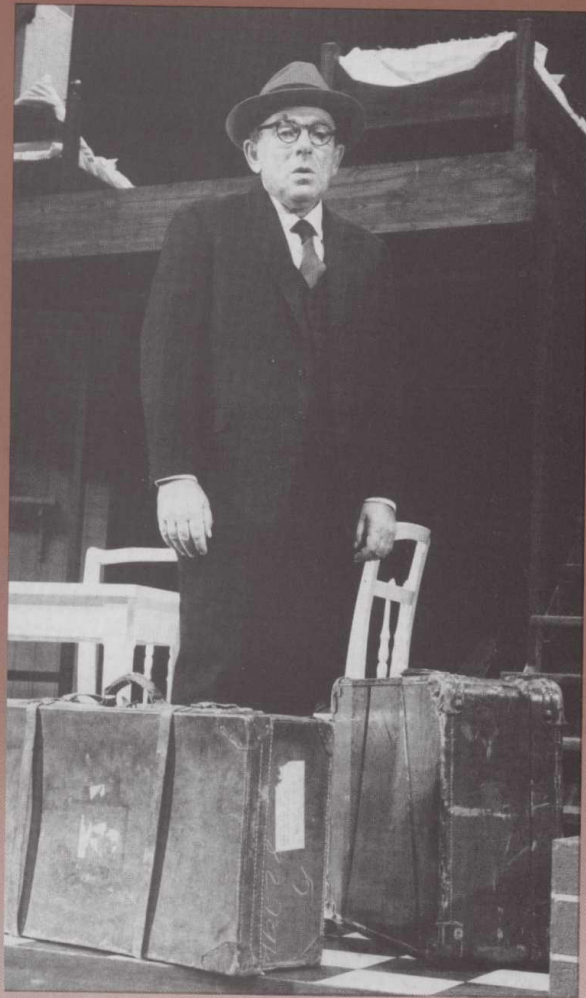
בוגרת בית-צבי 1987. במהלך לימודיה השתתפה ב-3 סרטים: **שוכרים** של אבי נשר, **חימו מלך ירושלים** של עמוס גושמן ו**אבא נוב** של ינקול גולדווסר. שיחקה את אנטיגונה ב**אנטיגונה** של סופוקלס בהפקת תיאטרון הקומה השלישית. משחקה בתיאטרון באר-שבע בהצגה **אהובת החייל** (מסי).

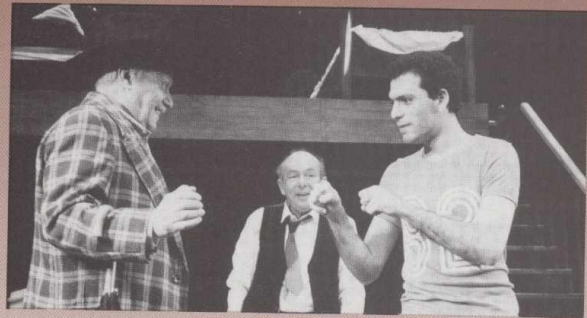
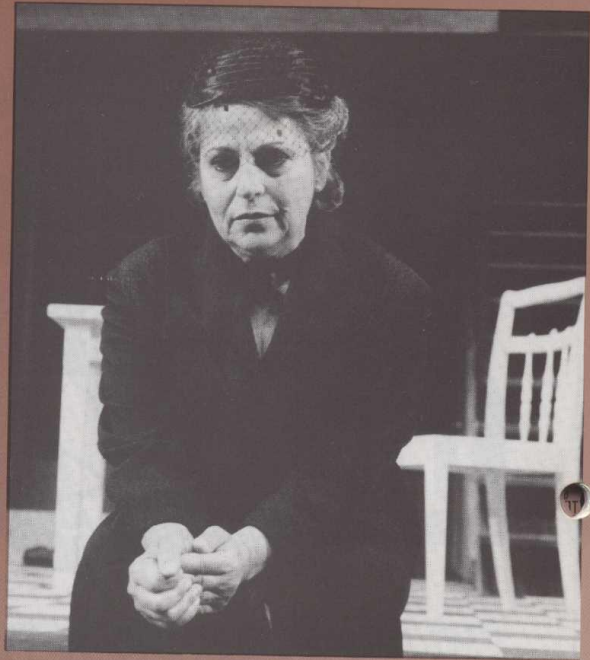

שמואל וולברג

בוגר בית הספר למשחק בית-צבי זור '86. שחק במחזות הזמר **גימפל תם**, בתיאטרון החאן וכן **בגבירתי הנאווה**, **אירמה לה-דוס** - בתפקיד פרסיל לנואר, בפסטיבל עכו '86 **שרה אשה עקשת** - בתפקיד אברהם, בתיאטרון ילדים ונוער **הצב גדעון עשוי**, בתיאטרון הספרייה **שנינות מאלי** - מאט פרידמן, **התור** - סטפן, **כאילו בחלום** - מאיר. מופיע בתיאטרון באר-שבע בהצגה **ברוח הפרא**.

Death of a Salesman

By: Arthur Miller

Directed by: Micah Lewensohn

Translated by: Dan Almagor

Sets Designed by: Eli Sinai

Costumes Designed by: Yosi Ben-Ari

Music by: Rafi Kadishzon

Lighting by: Natan Pantorin

CAST

Mark Chasman Willy Loman

Dina Doronne Linda

Yigal Sadeh Biff

Elbi Gabriel Happy

Hugo Yarden Charly

Constantin Anatol Ben

Sharon Cohen Bernard

Ahuva Batz The women

Robert Hoening Haward

Shmuel Vollberg Stanelt

Alona Kimhi Miss Forsythe

Yael Bernfeld Letta